

อนุกรมวิธานพืช

อักษร

จ-ตม

อนุกรมวิธานพืช อักษร ฉ-ฒ ฉบับราชบัณฑิตยสภา

จัดพิมพ์โดย

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา

สนามเสือป่า เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๐๔๖๖-๗๐ โทรสาร ๐ ๒๓๕๖ ๐๔๘๓

<http://www.royin.go.th>

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๐

จำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม

ราคาเล่มละ ๙๙๕ บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.

อนุกรมวิธานพืช อักษร ฉ-ฒ ฉบับราชบัณฑิตยสภา.-- กรุงเทพฯ : สำนัก, ๒๕๖๐.

๕๓๘ หน้า.

๑. พืช--การจำแนก. ๒. พฤกษศาสตร์--การจำแนก. I. ชื่อเรื่อง.

581

ISBN 978-616-389-053-5

พิมพ์ที่ หจก. อรุณการพิมพ์

๔๕๗/๖-๗ ถนนพระสุเมรุ แขวงบวรนิเวศ เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๖๐๓๓-๔ โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๒๑๘๗-๘

www.aroonkarnpim.co.th

คำนำ

สำนักงานราชบัณฑิตยสภาได้จัดพิมพ์หนังสืออนุกรมวิธานพืชเผยแพร่ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๘ เล่มปัจจุบันซึ่งพิมพ์เผยแพร่เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๙ คือหนังสืออนุกรมวิธานพืช อักษร ฉ-จ ฉบับราชบัณฑิตยสภา

บัดนี้ คณะกรรมการจัดทำอนุกรมวิธานพืชได้รวบรวมพรรณพืชอักษร ฉ-ฒ จำนวน ๒๗๘ ชนิด มาบรรยาย ลักษณะพรรณพืช ถิ่นกำเนิด เขตการกระจายพันธุ์ รวมทั้งประโยชน์และโทษเสร็จแล้ว สำนักงานราชบัณฑิตยสภา จึงได้จัดพิมพ์เผยแพร่อีกเล่มหนึ่ง

ความสำเร็จในการจัดพิมพ์ครั้งนี้เกิดจากการทุ่มเทความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และการสละเวลาอันมีค่าของคณะกรรมการฯ ที่ร่วมกันดำเนินการ ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานภายนอกที่กรุณาเขียนคำอธิบาย ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และให้ความร่วมมือในการค้นคว้าข้อมูล สำนักงานราชบัณฑิตยสภา จึงขอขอบคุณทุกท่านไว้ ณ ที่นี้ และหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นหนังสือที่มีคุณค่าทางวิชาการและเป็นประโยชน์ แก่ผู้ที่ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับพรรณพืช ทั้งยังเป็นความรู้ให้แก่ประชาชนผู้สนใจทั่วไปอีกด้วย

(ดร.โสภา ชูพิกุลชัย ชปิลมันน์)

นายกราชบัณฑิตยสภา

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา

กรกฎาคม ๒๕๖๐

คณะกรรมการจัดทำอนุกรมวิธานพืช

ประกอบด้วย

๑. ดร.จำลอง เพ็งคล้าย	ประธานกรรมการ
๒. รศ.กัลยา ภาราไธย	กรรมการ
๓. นางจารีัย บันสิทธิ์	กรรมการ
๔. ผศ. ดร.จิรายุพิน จันทระประสงค์	กรรมการ
๕. รศ.บุศบรณ ฌ สงขลา	กรรมการ
๖. ดร.ปราโมทย์ ไตรบุญ	กรรมการ
๗. นางลีนา ผู้พัฒน์พงศ์	กรรมการ
๘. ดร.สมราน สุดดี	กรรมการ
๙. รศ. ดร.อบฉันท ไททอง	กรรมการ
๑๐. ผู้แทนภาควิชาพฤกษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(ผศ. ดร.ต่อศักดิ์ สีลานนท์
นางปริญญา นุช กลิ่นรัตน์)	กรรมการ
๑๑. ผู้แทนภาควิชาพฤกษศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
(ผศ. ดร.ฉัตรชัย เงินแสงสรวย
รศ. ดร.สรัญญา วัชรโรทัย)	กรรมการ
๑๒. ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชา
(ดร.ก่องกานดา ชยามฤต
รศ. ดร.อารีย์ ทองภักดี)	กรรมการ
๑๓. ผู้อำนวยการกองวิทยาศาสตร์
นางสาวบุญธรรม กรานทอง (พ.ศ. ๒๕๕๗-๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙)
นางสาวชลธิชา สุดมุข (๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙-ปัจจุบัน)	กรรมการ
๑๔. เจ้าหน้าที่สำนักงานราชบัณฑิตยสภา
(นางสาวอารี พลดี)	กรรมการและเลขานุการ

คำชี้แจง

การจัดทำอนุกรมวิธานพืช

ก. วัตถุประสงค์

เพื่อจัดทำชื่อและบรรยายลักษณะพรรณพืชที่มีอยู่ในประเทศไทยตามหลักของวิชาอนุกรมวิธาน โดยเรียงลำดับชื่อไทยในลักษณะของพจนานุกรม

ข. วิธีดำเนินการ

- รวบรวมข้อมูลพรรณพืชจากสภาพธรรมชาติ พิพิธภัณฑสถานพืช ตำรา และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับพืช
- พิจารณาชื่อที่นิยมใช้กันให้เป็นชื่อหลัก
- จัดทำคำอธิบายลักษณะพรรณพืช ถิ่นกำเนิด เขตการกระจายพันธุ์ รวมทั้งประโยชน์และโทษที่มี
- จัดทำภาพประกอบ

ค. ขอบเขต

จัดทำคำอธิบายเฉพาะพรรณพืชที่มีชื่อไทยและมีการกระจายพันธุ์ในประเทศไทยตามธรรมชาติ รวมทั้งพืชที่นำเข้ามาปลูกเป็นเวลานานจนรู้จักกันแพร่หลาย

ง. หลักเกณฑ์การเขียนคำอธิบาย

- เรียงลำดับชื่อพรรณพืชภาษาไทยตามลำดับอักษรในรูปพจนานุกรมเป็นลำดับแรก ตามด้วยชื่อวิทยาศาสตร์พร้อมด้วยชื่อผู้ตั้งชื่อพรรณไม้ หากมีชื่อพ้อง ชื่อสามัญ ชื่ออื่น ๆ ก็ได้แสดงไว้ด้วย
- พรรณพืชที่มีชื่อไทยซ้ำกัน ไม่ว่าจะอยู่ในวงศ์เดียวกันหรืออยู่ต่างวงศ์กัน จะมีเลขกำกับไว้ท้ายชื่อนั้น ๆ เช่น ชงโคซี่ไก่ ๑ ชงโคซี่ไก่ ๒
- ชื่อพรรณไม้ใช้ตามหนังสือชื่อพรรณไม้แห่งประเทศไทย เต็ม สมิตินันท์ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๗ ของสำนักงานหอพรรณไม้ สำนักวิจัยการอนุรักษ์ป่าไม้และพันธุ์พืช กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เช่น เซอร์
- ชื่อวงศ์ใช้ตามหนังสือ The Plant-Book ของ D. J. Mabberley, Cambridge University Press, 1997 และตามเอกสารที่ตีพิมพ์เพิ่มเติมและมีการใช้แพร่หลาย
- ชื่อผู้ตั้งชื่อพรรณไม้ใช้ตามหนังสือ Authors of Plant Names ของ R. K. Brummitt and C. E. Powell, Royal Botanic Gardens, Kew, 1992 ส่วนบางชื่อที่ยังไม่มีรายละเอียดจะได้เพิ่มเติมในโอกาสต่อไป
- ชื่อสารประกอบทางเคมีจะถอดเป็นภาษาไทยเฉพาะคำที่รู้จักกันแพร่หลาย นอกนั้นจะคงภาษาอังกฤษไว้
- อักษรย่อ จะใช้เฉพาะคำที่รู้จักกันดีอยู่แล้ว เช่น มม. (มิลลิเมตร) ซม. (เซนติเมตร) ม. (เมตร)
- คำอธิบายที่เป็นลักษณะปกติของพืช เช่น ดอกสมบูรณ์เพศ ใบเกลี้ยง ใบสีเขียว จะไม่บรรยายไว้ แต่จะระบุเมื่อเป็นดอกแยกเพศ มีขน หรือมีลักษณะพิเศษอื่น ๆ
- การบรรยายลักษณะพรรณพืชอาจแตกต่างกันไปบ้าง แม้ว่าเป็นพืชสกุลหรือวงศ์เดียวกัน เนื่องจากต้องคงเอกลักษณ์การบรรยายของผู้เขียนแต่ละคนไว้

การเขียนชื่อพฤกษศาสตร์หรือชื่อวิทยาศาสตร์ของพืช*

ชื่อพฤกษศาสตร์หรือชื่อวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วยคำ ๒ คำ เป็นระบบชื่อที่เรียกว่า binomial nomenclature คำแรกเป็นชื่อสกุล (generic name) คำที่สองเป็นคำระบุชนิด (specific epithet) ในการเขียนชื่อพฤกษศาสตร์ที่สมบูรณ์จะต้องมีชื่อบุคคลผู้ตั้งชื่อพืชนั้น (author) ต่อท้ายด้วย เช่น ไม้ช่อมี่ชื่อวิทยาศาสตร์ ว่า *Gmelina arborea* Roxb. จะมี Roxburg เป็นผู้ตั้งชื่อพฤกษศาสตร์ของชื่อโดยมีชื่อย่อที่ถูกต้อง คือ Roxb. หลักการเขียนชื่อ author ให้ยึดตามหนังสือ *Authors of Plant Names* ของสวนพฤกษศาสตร์คิว สหราชอาณาจักร

ชื่อสกุล (generic name) ให้เขียนขึ้นต้นด้วยตัวใหญ่ ส่วนคำระบุชนิด (specific epithet) ให้เขียนขึ้นต้นด้วยตัวเล็ก ยกเว้นชื่อที่มาจากชื่อบุคคล หรือชื่อที่เคยเป็นชื่อสกุลมาก่อน ในอดีตอาจเขียนขึ้นต้นด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ แต่ปัจจุบันนิยมให้เขียนเป็นตัวพิมพ์เล็กหมด (เช่น พุดราชา *Clerodendrum Schmidtii* ให้เขียนเป็น *Clerodendrum schmidtii*) ทั้งชื่อสกุลและคำระบุชนิด **ให้ขีดเส้นใต้ พิมพ์เป็นตัวหนา หรือพิมพ์เป็นตัวเอน** เพื่อให้รู้ว่าเป็นชื่อในภาษาละติน ส่วนชื่อผู้ตั้งชื่อพืช (author) ให้เขียนตามปรกติ คือ ไม่ขีดเส้นใต้ ไม่เป็นตัวหนา หรือไม่เป็นตัวเอน เช่น

ยางนา	<i>Dipterocarpus alatus</i> Roxb. ex G. Don	มะม่วง	<i>Mangifera indica</i> L.
	<i>Dipterocarpus alatus</i> Roxb. ex G. Don		<i>Mangifera indica</i> L.
	<i>Dipterocarpus alatus</i> Roxb. ex G. Don		<i>Mangifera indica</i> L.

การขีดเส้นใต้ ปรกตินิยมใช้เมื่อเขียนด้วยมือหรือพิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์ดีด ส่วนการพิมพ์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์นิยมให้เป็นตัวเอนหรือตัวหนา **ปัจจุบันตามเอกสารทางวิชาการทั่วไปนิยมใช้เป็นตัวเอนมากที่สุด** ถ้ามี subspecies (ใช้ตัวย่อ subsp. หรือ ssp.) หรือ variety (ใช้ตัวย่อ var.) ให้คำว่า subsp., ssp. หรือ var. เขียนเป็นตัวปรกติ คือ ไม่ขีดเส้นใต้ ไม่หนา หรือไม่เอน เช่น ตั้วขน *Cratoxylum formosum* (Jack) Benth. et Hook. f. ex Dyer supsp. *pruniflorum* (Kurz) Gogelein หรือ *Cratoxylum formosum* (Jack) Benth. et Hook. f. ex Dyer ssp. *pruniflorum* (Kurz) Gogelein จี๊วป่าดอกขาว *Bombax anceps* Pierre var. *anceps*

ถ้าเป็นชื่อพันธุ์ปลูก (cultivar name) ให้เขียนชื่อพันธุ์ขึ้นต้นด้วยตัวใหญ่ในเครื่องหมาย ‘ ’ (ไม่ใช่ “ ”) และให้เขียนเป็นตัวปรกติ คือ ไม่เอียง ไม่เอน ไม่หนา ชื่อ author ไม่ต้องอ้าง เช่น คัทลียาควีนสิริกิติ์ *Cattleya* ‘Queen Sirikit’ ดอนญ่าควีนสิริกิติ์ *Mussaenda philippica* ‘Queen Sirikit’ ไทรย้อยใบต่าง *Ficus benjamina* ‘Variegata’ ไฮแตรนเชีย *Hydrangea macrophylla* ‘Ami Pasquie’ ตัวย่อ cv. แต่ก่อนอนุญาตให้ใช้ได้ ปัจจุบันไม่ใช่ เช่น กุหลาบควีนสิริกิติ์ *Rosa* cv. Queen Sirikit หรือ *Rosa* cv. ‘Queen Sirikit’ เป็นการเขียนที่ผิด ที่ถูกต้องคือ *Rosa* ‘Queen Sirikit’ โดยต้องตัดคำว่า cv. ออก การเขียนและตั้งชื่อพันธุ์ปลูกควบคุมโดย International Code of Nomenclature for Cultivated Plants

* ดร.สมราน สุดดี เรียบเรียง

ถ้าเป็นชื่อลูกผสม (hybrid name) จะมีเครื่องหมายคูณ (×) แสดงให้ทราบว่าเป็นลูกผสม เช่น *Agrostis* L. × *Polypogon* Desf.; *Mentha aquatic* L. × *M. arvensis* L. × *M. spicata* L. เครื่องหมายคูณ (×) ต้องไม่เอียง ถ้าไม่มีเครื่องหมายนี้ในคอมพิวเตอร์ให้ใช้ตัวอักษร × แทนได้ แต่ต้องเป็นตัวพิมพ์เล็กเท่านั้น

ในเอกสารทางวิชาการทั่วไป เมื่อกล่าวถึงชื่อสกุลเป็นครั้งที่ ๒ อาจใช้ตัวย่อจากอักษรตัวแรกที่เป็นตัวพิมพ์ใหญ่ได้ถ้าไม่ทำให้เกิดความสับสน เช่น เมื่อกล่าวถึง ประดู่ป่า *Pterocarpus macrocarpus* Kurz แล้วมากล่าวถึงประดู่กิ่งอ่อนทีหลัง อาจใช้ตัวย่อได้ เช่น *P. indicus* Willd.

ส่วนการกล่าวถึงชื่อสกุลโดยรวมโดยไม่ระบุว่าเป็นชนิดใด อาจใช้ spp. ต่อท้ายชื่อสกุลได้ เช่น ถ้าต้องการเขียนป้ายปักไว้หน้าแปลงกล้าไม้ในสกุลอย่างซึ่งมีหลายชนิด แต่ไม่มีการระบุให้แน่ชัดว่าเป็นชนิดใดบ้าง อาจเขียนเป็น *Dipterocarpus* spp. แต่ถ้าเป็นการกล่าวถึงต้นไม้ชนิดเดียวที่ทราบชื่อสกุล แต่ไม่ทราบว่าเป็นชนิดใด ให้ใช้ sp. ต่อท้าย เช่น ต้องการเขียนป้ายแสดงชื่อต้นไม้ต้นหนึ่งตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ซึ่งทราบแน่นอนว่าเป็นพืชสกุลอย่างแต่ไม่ทราบชนิด อาจเขียนเป็น *Dipterocarpus* sp. กรณีนี้ห้ามเขียนเป็น *Dipterocarpus* spp. โดยเด็ดขาด เพราะ spp. หมายถึงหลายชนิด

การเขียนชื่อวงศ์

ชื่อวงศ์จะต้องลงท้ายด้วย *-aceae* ตามกฎการตั้งชื่อพืช* ของ International Code of Nomenclature for algae, fungi, and plants (ICN) โดยชื่อวงศ์ต้องมีสกุลต้นแบบรองรับ แต่มีข้อยกเว้นสำหรับชื่อพืชบางวงศ์ที่ไม่ได้ลงท้ายด้วย *-aceae* โดยชื่อเหล่านี้ใช้มาเป็นเวลานานและเป็นที่ยอมรับหรือเป็นที่นิยมมากกว่า ICN จึงให้ใช้ชื่อวงศ์ที่ลงท้ายด้วย *-ae* ทั้ง ๘ วงศ์นี้เป็น alternative name ได้ ซึ่งหมายถึงชื่อที่สามารถเลือกใช้แทนชื่อวงศ์ที่ถูกต้องตามกฎนี้ได้แก่

alternative name	ชื่อตามกฎ ICN	สกุลต้นแบบ (type genus)	ตัวอย่าง
Compositae	Asteraceae	<i>Aster</i> L.	โตไม้รั้วลี้ม ทานตะวัน สาบเสือ
Cruciferae	Brassicaceae	<i>Brassica</i> L.	กะหล่ำปลี คะน้า ผักกาด
Gramineae	Poaceae	<i>Poa</i> L.	ข้าว แขนม ไม้ หญ้า อ้อย
Guttiferae	Clusiaceae	<i>Clusia</i> L.	ชะมวง มังคุด รง
Labiatae	Lamiaceae	<i>Lamium</i> L.	กะเพรา ช้อ ตีนนก สัก
Leguminosae	Fabaceae	<i>Faba</i> Mill.	แดง ถั่ว ประดู่ มะค่าโมง
Palmae	Arecaceae	<i>Areca</i> L.	ปาล์ม มะพร้าว หมาก หวาย
Umbelliferae	Apiaceae	<i>Apium</i> L.	ผักชี ผักชีฝรั่ง

คำอธิบายการเขียนชื่อวงศ์ที่พบในหนังสืออนุกรมวิธานพืช อักษร ฉ-ตม

๑. วงศ์ที่ลงท้ายด้วย *-ae* แล้ววงเล็บด้วยวงศ์ที่ลงท้าย *-aceae* ต่อท้าย

หมายความว่า พืชชนิดนั้น ๆ ใช้ชื่อวงศ์ที่คุ้นเคยหรือเป็นที่นิยมซึ่งลงท้ายด้วย *-ae* มากกว่าชื่อวงศ์ที่เขียนถูกต้องตามกฎ ICN ซึ่งลงท้ายด้วย *-aceae* เช่น

ฉัตรพระอินทร์ดอกใหญ่ *Hyptis capitata* Jacq. วงศ์ Labiatae (Lamiaceae) หมายความว่า พืชชนิดนี้อยู่ในวงศ์ Labiatae หรือชื่อตามกฎ ICN คือ Lamiaceae

ข้างให้ ๑ *Borassodendron machadonis* (Ridl.) Becc. วงศ์ Palmae (Arecaceae) หมายความว่า พืชชนิดนี้อยู่ในวงศ์ Palmae หรือชื่อตามกฎ ICN คือ Arecaceae

* กฎเกณฑ์ในการตั้งชื่อพืชที่ได้มาจากการประชุม International Botanical Congress (IBC) ซึ่งเป็นการประชุมระดับนานาชาติ ทุก ๖ ปี และมีการตีพิมพ์ออกมาเป็นหนังสือ ซึ่งในการประชุมครั้งที่ ๑๘ ที่กรุงเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย เมื่อเดือนกรกฎาคม ค.ศ. ๒๐๑๑ ชื่อหนังสือได้เปลี่ยนจาก *International Code of Botanical Nomenclature (ICBN)* เป็น *International Code of Nomenclature for algae, fungi, and plants (ICN)* เป็น เหตุผลของการเปลี่ยนชื่อเนื่องจาก คำว่า "Botanical" อาจทำให้ผู้ใช้เกิดความสับสนว่ากฎเกณฑ์นี้ใช้เฉพาะพืชเท่านั้น แต่ความจริงแล้วกฎเกณฑ์นี้ครอบคลุมไปถึง การตั้งชื่อของเห็ด รา และสาหร่าย ด้วย

๒. วงศ์ที่ลงท้ายด้วย -aceae แล้ววงเล็บด้วยวงศ์ที่ลงท้าย -aceae อีกวงศ์หนึ่งต่อท้าย

หมายความว่า พืชชนิดนั้น ๆ เดิมอยู่ในวงศ์ที่ลงท้ายด้วย -aceae วงศ์หนึ่ง แต่ตามระบบการจำแนกของ APG IV (Angiosperm Phylogeny Group; APG IV) ค.ศ. ๒๐๑๖ ได้ย้ายมาอยู่ในวงศ์ที่ลงท้ายด้วย -aceae อีกวงศ์หนึ่ง โดยวงศ์เดิมถูกยุบไปแล้ว เช่น

ชุมแสง *Homalium grandiflorum* Benth. วงศ์ Salicaceae (Flacourtiaceae) หมายความว่า พืชชนิดนี้เดิมอยู่ในวงศ์ Flacourtiaceae ปัจจุบันวงศ์นี้ได้ยุบไปรวมกับวงศ์ Salicaceae

๓. วงศ์ที่ลงท้ายด้วย -aceae แล้ววงเล็บด้วยข้อความ “ย้ายมาจาก” วงศ์ที่ลงท้าย -ae หรือ -aceae อีกวงศ์หนึ่งต่อท้าย

หมายความว่า พืชชนิดนั้น ๆ เดิมอยู่ในวงศ์ที่ลงท้ายด้วย -aceae วงศ์หนึ่ง แต่ตามระบบการจำแนกของ APG IV ย้ายมาอยู่ในวงศ์ที่ลงท้ายด้วย -aceae อีกวงศ์หนึ่ง โดยวงศ์เดิมยังคงมีอยู่ เช่น

ขอศิลา *Phtheirospermum parishii* Hook. f. วงศ์ Orobanchaceae (ย้ายมาจาก Scrophulariaceae) หมายความว่า พืชชนิดนี้เดิมอยู่ในวงศ์ Scrophulariaceae ปัจจุบันย้ายมาอยู่ในวงศ์ Orobanchaceae

๔. วงศ์ที่ลงท้ายด้วย -ae แล้ววงเล็บด้วยวงศ์ที่ลงท้าย -aceae และมีข้อความ “ย้ายมาจาก” วงศ์ที่ลงท้ายด้วย -aceae อีกวงศ์หนึ่งต่อท้าย

หมายความว่า ชื่อวงศ์ที่ต้องลงท้ายด้วย -aceae เป็นชื่อที่ถูกต้องตามกฎ ICN แต่ใช้ชื่อวงศ์ที่ลงท้ายด้วย -ae มาเป็นเวลานานและเป็นที่คุ้นเคยหรือเป็นที่นิยมมากกว่า กฎ ICN จึงให้ใช้ได้ ปัจจุบันชื่อวงศ์นี้อยู่ในวงศ์ที่ลงท้ายด้วย -aceae ซึ่งย้ายมาจากวงศ์ที่ลงท้ายด้วย -aceae อีกวงศ์หนึ่ง ตามระบบการจำแนกของ APG IV โดยวงศ์เดิมยังคงมีอยู่ เช่น

ชะรักป่า *Rotheca serrata* (L.) Steane et Mabb. วงศ์ Labiatae (Lamiaceae) ย้ายมาจาก Verbenaceae หมายความว่า พืชชนิดนี้เดิมอยู่ในวงศ์ Verbenaceae ปัจจุบันอยู่ในวงศ์ Labiatae หรือชื่อที่ถูกต้องตามกฎของการตั้งชื่อวงศ์คือ Lamiaceae ทั้งนี้ วงศ์ Verbenaceae ยังคงมีอยู่

๕. วงศ์ที่ลงท้ายด้วย -ae หรือ -aceae แล้วตามด้วยวงศ์ย่อยที่ลงท้ายด้วย -oideae

หมายความว่า พืชชนิดนั้น ๆ จัดจำแนกอยู่ในวงศ์ย่อยที่ลงท้ายด้วย -oideae เช่น

ฉนวน *Dalbergia nigrescens* Kurz วงศ์ Leguminosae-Papilionoideae หมายความว่า พืชชนิดนี้จัดอยู่ในวงศ์ Leguminosae และจัดจำแนกอยู่ในวงศ์ย่อย Papilionoideae

ฉี่หม้อเดียว *Ichnocarpus polyanthus* (Blume) P. I. Forst. วงศ์ Apocynaceae-Apocynoideae หมายความว่า พืชชนิดนี้จัดอยู่ในวงศ์ Apocynaceae และจัดจำแนกอยู่ในวงศ์ย่อย Apocynoideae

ชะลูดช้าง *Marsdenia floribunda* (Brongn.) Schltr. วงศ์ Apocynaceae-Asclepiadoideae หมายความว่า พืชชนิดนี้จัดอยู่ในวงศ์ Apocynaceae และจัดจำแนกอยู่ในวงศ์ย่อย Asclepiadoideae

ชุมแพรกเขา *Heritiera simplicifolia* (Mast.) Kosterm. วงศ์ Malvaceae-Sterculioideae หมายความว่า พืชชนิดนี้จัดอยู่ในวงศ์ Malvaceae และจัดจำแนกอยู่ในวงศ์ย่อย Sterculioideae

๖. วงศ์ที่ลงท้ายด้วย -aceae แล้ววงเล็บด้วยข้อความ “แยกมาจาก” วงศ์ที่ลงท้าย -ae หรือ -aceae อีกวงศ์หนึ่งต่อท้าย

หมายความว่า พืชชนิดนั้น ๆ เดิมอยู่ในวงศ์ที่ลงท้ายด้วย -ae หรือ -aceae ที่อยู่ในวงเล็บ แต่ปัจจุบันแยกออกเป็นวงศ์ใหม่อีกวงศ์หนึ่ง เช่น

ชะมวงกวาง *Ploiarium alternifolium* Melch. วงศ์ Bonnetiaceae (แยกมาจาก Guttiferae) หมายความว่า พืชชนิดนี้เดิมอยู่ในวงศ์ Guttiferae ปัจจุบันแยกออกเป็นวงศ์ Bonnetiaceae

ชุมเสียด *Glochidion perakense* Hook. f. วงศ์ Phyllanthaceae (แยกมาจาก Euphorbiaceae) หมายความว่า พืชชนิดนี้เดิมอยู่ในวงศ์ Euphorbiaceae ปัจจุบันแยกออกเป็นวงศ์ Phyllanthaceae